

BLOTT EN DAG

Blott en dag, et øyeblikk om gangen, hvilken trøst for min forsakte ånd!
Skulle da bekymring ta meg fangen? Allting hviler i min Faders hånd.
Han som har for meg et faderhjerter, av sitt rike forråd vil han gi.
Hver en dag dens del av fryd og smerte, hva jeg trenger all min tid.

Selv han alle dager nær vil være, for hver særskilt dag med særskilt trøst.
Hver en dags bekymring vil han bære, stille stormen med sin allmakts røst.
Og sin dyre eiendom bevare, denne omsorg har han tatt på seg.
Til din dag skal og din styrke svare, dette løftet gav han meg.

Hjelp meg da å hvile trygt og stille, blott i dine løfter, Herre kjær,
og ei troens rike trøst forspille, som i livets ord meg lovet er!
Hjelp meg, Gud, å nynne denne sangen, så mitt hjerte mer og mer den kan:
Blott en dag, et øyeblikk om gangen, til jeg når ditt gode land.

Takk for at du kom og var med oss i dag!
Familien

Prest: Ivar Smedsrød
Organist: Irina Girunyan
Kirketjener: Egil Klevberg

TANGENS
BEGRAVELSESBYRÅ

© inmemory.no

Ivar Ludvigsen

* 29.02.1936 † 05.01.2023

Alta kirke
tirsdag 17. januar

O BLI HOS MEG!

1. O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger - dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!

2. Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei -
o du som ei forandres, bli hos meg!

3. Hver time trenger jeg din sterke vakt,
kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!

4. Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet.
Hvor er vel dødens brodd? Jeg frykter ei.
Du som har seiret, Herre, bli hos meg!

5. O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

T H. F. Lyte 1847 - M William Henry Monk 1861

GUD, NÅR DU TIL OPPBRUDD KALLER

1. Gud, når du til oppbrudd kaller, hele livets dag trer frem:
barndom, ungdom, moden alder, arbeid, hvile, gjerning, hjem.
Alt jeg ser i dødens port: sorg og glede, smått og stort.

2. Takk for alle livets gleder, tusenfryd ved veiens kant,
takk for sorgens stille steder, takk for hver en venn jeg vant!
Takk for minner, takk for håp, takk for smertens bitre dåp!

3. Gud, for deg jeg vil meg bøye, skrifte all min synd for deg.
Alt det skjulte ser ditt øye, ser du troens gnist hos meg?
Dårlig lød jeg Jesu bud, fattig var mitt ord om Gud.

4. Jesus sitter ved mitt leie, han har tid når andre går;
han sin fred meg gir i eie, han det tause sukk forstår.
Sterkest stråler korsets lys midt i dødens kolde gys.

5. Gud, som meg til arbeid kalte, og som nå meg hvile bød,
du som mine dager talte, og som gav meg livets brød,
hjelp meg i den siste vakt! Kle meg i din hvite drakt!

T Lyder Brun 1913 - M Ludvig M. Lindeman 1864

I ØSTEN STIGER SOLEN OPP

1. I østen stiger solen opp, den spreder gull på sky,
går over hav og bergetopp, går over land og by.

2. Den kommer fra den fagre kyst hvor paradiset lå,
den bringer lys og liv og lyst til store og til små.

3. Den hilser oss fra livets hjem, hvor størst Guds lys opprant
med stjernen over Betlehem, som Østens vise fant.

4. Og med Guds sol utgår fra øst en himmelsk glans på jord,
et glimt fra paradiset kyst, hvor livets palme gror.

5. Du solers sol fra Betlehem, ha takk og lov og pris
for hvert et glimt fra lysets hjem og fra ditt paradis!

T B. S. Ingemann 1837 - M C. E. F. Weyse 1837

